

1. Dar osobistej więzi z Maryją

A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: „Niewiasto, oto syn Twój”. Następnie rzekł do ucznia: „Oto Matka twoja”. I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.

28. Potem Jezus świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł: „Pragnę”. Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąbkę pełną octu i do ust Mu podano. A gdy Jezus skosztował octu, rzekł: „Wykonało się!”. I skłoniwszy głowę oddał ducha.

J 19, 25-30

Słowa testamentu Jezusa wypowiedziane z krzyża: „Niewiasto, oto syn Twój”, oznaczają, że odtąd Maryja będzie kochała wszystkich ludzi tak, jak kochała swojego jedyne Syna jako człowieka. Od tej chwili Jej dzieckiem jest nie tylko Jezus, jest nim również wskazany św. Jan i odtąd Jej dziećmi są wszyscy ludzie.

Ta, która z woli swojego jedyne Syna jest naszą duchową Matką, kocha nas tak, jak kochała Jezusa jako człowieka. Wypełniając swoje posłannictwo Matki, Maryja już od momentu Wcielenia oddana była całkowicie do dyspozycji Syna. Jej życie było służbą i życiem dla Niego. Teraz na mocy testamentu z krzyża Jej nowym posłannictwem jest macierzyństwo duchowe wobec każdego z nas. Odtąd żyje Ona dla nas, troszczy się o nas i pozostaje całkowicie do naszej dyspozycji.

Już od momentu naszego poczęcia Maryja jest przy nas i służy nam – poprzez nasze ziemskie matki, którym wyjednuje potrzebne łaski. Ona jest jednak przy nas o wiele bardziej niż

nasze matki ziemskie, których możliwości są ograniczone. Matka Niebieska jest „do dyspozycji” każdego swojego dziecka cały czas, jest jakby na każde jego zawołanie.

Gdy spojrzysz na swoje życie w świetle wiary, dostrzeżesz, że:

– to Ona, przez twoją ziemską matkę, wstawiała do ciebie w nocy, karmiła cię, pielęgnowała i czuwała przy tobie w każdej chwili twojego życia;

– to Ona troszczyła się o ciebie przez lekarza, który cię leczył i przez wszystkich, którzy wyświadczyli ci jakiegokolwiek dobro;

– to za Jej przyczyną spotkałeś na swojej drodze tak wiele ludzkiej dobroci i serca.

Maryja, która jest stale przy tobie i troszczy się o twój wszechstronny rozwój, w sposób szczególny troszczy się o twój rozwój duchowy. Ona jest Matką i Mistrzynią twojego życia duchowego. Jej najgłębszym pragnieniem jest wzrastanie w tobie Chrystusa, tak by w twoim sercu nie było już miejsca dla ciebie samego, a tylko dla Niego i Jego woli.

(por. Zeszyt RRN nr 14: „*Oto Matka twoja*” (J 19, 27),
rozdz. III. 1. *Matka*
i Mistrzyni naszego życia; 2. „*Niesieni na rękach*
Maryi”)

Propozycja pytań do dzielenia:

1. Czy uznajesz Maryję za swoją duchową matkę? Co cię o tym przekonuje?

2. W jakich wydarzeniach doświadczyłeś ostatnio obecności Maryi i Jej matczynej troski?

3. Co robisz, by jak najczęściej przypominać sobie o miłującej obecności Maryi przy tobie?